

ISSN : 2456-821X

புதிய அவையம் PUTHIYA AVAIYAM

Peer-Reviewed

ज्ञान-विज्ञान विमुक्तये
UGC CARE LIST

UGC Care Listed Journal (2023 onwards)

Sacred Heart Research Publication, Sacred Heart College, Tirupattur-635601, Tamilnadu, India

Volume : 07, Issue : 01/03 - March 2023

தலித் அரங்கு

கட்டுரையாளர்

பேரா. முனைவர் கு. சின்னப்பன்

துறைத்தலைவர்,

கல்வியியல் மற்றும் மேலாண்மையியல் துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,

தஞ்சாவூர் – 613 010.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

அறிவர் அம்பேத்கர் நூற்றாண்டு எழுச்சிக்குப்பின் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பு அரசியலின் ஒரு வடிவமாக தலித் அரங்கம் தோன்றியதைப் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். தலித் அரங்கு எவ்வாறு பிற அரங்குகளிலிருந்து வேறுபடுகிறது என்னும் கருதுகோளனைக் கொண்டு இக்கட்டுரை அமைகிறது. தலித் அரங்கியலின் கோட்பாடு, படைப்பாளர், பார்வையாளர், தலித் அரங்கக்கூறுகள், (உள்ளக்கம், வெளி, பனுவல், மொழி, உடல்மொழி, இசை, அழகியல்) ஆகியவற்றை விவரிப்பு ஆய்வு முறைமையியல், மற்றும் நாடக உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையைப் பின்பற்றி விவரிக்கப்படுகிறது. தமிழில் வெளிவந்துள்ள தலித் நாடகங்கள், தலித் நாடகம் தொடர்பான நூல்கள், கட்டுரைகள், முதன்மைத் தரவுகளாகவும், கலை இரவு மேடைகளில் நிகழ்த்தப்பட்ட நாடகங்கள் துணைமைத்

தரவுகளாகவும் அமைகின்றன. சாதி ஒழிப்பே சமூகவிடுதலை என்னும் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வின் அடையாளமாக தலித் நாடக மரபு தோன்றி இருக்கின்றது என்பதே இக்கட்டுரையின் முடிவாகும்.

திறவுச் சொற்கள்

பஞ்சமர், தலித், அரங்கு, கலக மனப்பான்மை, எதிர்ப்பு அரசியல், மாற்று அழகியல், புனிதம்.

முன்னுரை

அறிவர் அம்பேத்கர் நூற்றாண்டு எழுச்சிக்குப்பின் ஏற்பட்ட விடுதலை உணர்வின் உந்து சக்தியாக, தங்களிடமிருக்கும் கலை, இலக்கியப் பண்பாட்டு வடிவங்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்து அதன் வழியே தலித்துகள் தங்களின் எதிர்ப்புகளை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். அத்தகைய எதிர்ப்பு அரசியலின் ஒரு வடிவமே தலித் அரங்கம். ஆதிக்கச் சாதியினர் கொச்சைப்படுத்தி வரும் தலித்துகளின் கலைகளை மதிப்புறச் செய்திடவும் ஆதிக்கச் சாதியினர் கட்டமைத்துள்ள கலைபற்றிய புனிதத்திற்கும் அழகியலுக்கும் மாற்றாகத் தங்களை இழிவுபடுத்திய கருத்தியல் மீது எதிர்வினை தொடுக்கவும் தலித் விடுதலையை வென்றெடுக்கவும் தலித் அரங்கு தோன்றியதை இக்கட்டுரை விவரிக்கிறது.

தலித் அரங்குத் தோற்றம்

கி.பி.1899 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 21 செவ்வாய்கிழமை இந்து விநோத சபை சார்பில் சென்னை வால்டாக்ஸ் ரோட்டிலுள்ள தியேட்டரில் நிகழ்த்தப்பட்ட 'அபிராமி சுந்தரி' என்ற நாடகச் சுவரொட்டியில் பஞ்சமர்களுக்கு இடமில்லை பஞ்சமர்கள் உள்ளே நுழையக்கூடாது (மோகன் லார்பீர், 2003) என்கிற வாசகங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறு காலந்தோறும் பொது அரங்குகளில் தலித்துகள் நாடகம் பார்ப்பதற்கும் நிகழ்த்துவதற்கும் மறுக்கப்பட்டதன் விளைவாக தலித்துகள் தங்களுக்கான நாடகங்களை உருவாக்கி நிகழ்த்தி வந்திருக்கின்றனர். இதுவரை நிகழ்த்தப்பட்ட தமிழ் நாடகங்களில், தலித்துகளின் வாழ்வு, பண்பாடு, அழகியல் உள்ளிட்ட எதுவும் உண்மையாக வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. மிகச்சிறந்த நாடக ஆசிரியர்கள் கூட தலித்துகளுக்கு நேரிடும் மனித உரிமை மீறல்களைத் தொடரவில்லை. இன்றைய ஊடகங்களும் தலித்துகளின் உரிமைக் குரல்களை வெளிப்படுத்த முன்வரவில்லை. இந்நிலையில்தான், உழைக்கும் மக்களின் ஊடகமாகச் செயற்படும் நாடகக்கலையை தலித் பண்பாட்டின் அடையாளமாக முன்னிறுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

இந்நூற்றண்டில் பூகோ, தெரிதா முன்வைத்த பின் நவீனத்துவச் சிந்தனைகள் அந்தோணியா கிராம்சியின் மாற்றுச் சிந்தனைகள், கறுப்பின மக்களின் விடுதலைச்

சிந்தனைகள், விளிம்புநிலை ஆய்வுகள் போன்ற பல்வேறு கருத்தாக்கங்கள் இனமொழி அடையாளங்களை நோக்கியதாக வடிவம் பெற்றன (சின்னப்பன், 2009). இது தமிழ் மரபில் சாதியரீதியில் ஒடுக்குதலுக்கு உள்ளானவர்கள் பற்றி ஆராயத் தொடக்கமாக அமைந்தது. அத்துடன், அறிவர் அம்பேத்கர் நூற்றாண்டையொட்டி (1991) நாடெங்கும் நடைபெற்ற மாநாடுகள், பேரணிகள், கருத்தரங்குகள், கலைவிழாக்கள், தலித்தியச் சிந்தனையை மேலெடுத்தன. இச்சிந்தனை இலக்கிய வெளியிலும் முக்கியத்துவம் பெற்றது. அது தமிழ் அரங்கியலிலும் வெளிப்படலாயிற்று.

தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் சங்கத்தினர் நடத்துகின்ற, கலை இலக்கிய இரவைப் பின்பற்றியும் மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம் நடத்திய தமிழ் மக்கள் இசை விழாவைப் பின்பற்றியும் 1995 பிப்ரவரி 2 ஆம் நாள் தொடங்கி தலித் கலைவிழாவினை மதுரையில் தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரி, ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடத்தத் தொடங்கியதன் விளைவாகத் தலித் அரங்கியல் வளர்ச்சி சாத்தியமாயிற்று எனலாம்.

எது தலித் அரங்கு?

தலித் என்பது ஓர் அரசியல் உணர்வு. தலித் என்ற மராட்டியச் சொல் ஒடுக்கப்பட்ட அடக்கப்பட்ட, நசுக்கப்பட்ட வருணப்பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் சாதிய ஒடுக்குமுறைக்குள்ளான மக்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகத் தமிழகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

தலித் அரங்கு என்பது ஆதிக்கச் சக்திகள் நிறம், வர்க்கம், தேசியம், பால், சாதி, மதம், பெரும்பான்மை ஆகிய எந்த வடிவில் வெளிப்பட்டாலும் அவைகளுக்கு எதிரான கலக மனப்பான்மையினைக் கட்டமைக்க முயல்கிற ஒரு கருத்தாயுதம் (பஞ்சாங்கம், 2006). தலித் அரங்கு சாதிய ஒழிப்பை முன்னிறுத்திச் சமத்துவம் என்ற தத்துவத்தை உள்ளீடாகக் கொண்டு, சாதி ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான கலகத்தை மூட்டிவிடுகிற, தலித் மக்களைச் சாதிப் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கிற ஒரு விடுதலை அரங்கு. தலித் மக்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து உருவாகும் இவ்வரங்கு சமத்துவம், சுதந்திரம், தன்மானம், சமூக அங்கீகாரம் ஆகியவற்றை நோக்கி நகர்வதோடு

- ஆதிக்கச் சாதி மரபு, வேதாந்த மரபுகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவது
 - சாதியத்தை வேரறுப்பது
 - புதிய பண்பாட்டுத் தளங்களைக் கட்டமைப்பது
 - விடுதலைக்கான விதைகளை விதைப்பது
- என்பதான இலக்குகளைக் கொண்டிருக்கிறது.

கலைஞர்களுக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் தொடர்புள்ளதாகவும் உடல் ரீதியாகத் தொடக்கூடிய தொடுதல் அரங்காகவும் (Touchable Theatre) இருக்கிறது. தலித் அரங்கு மக்கள் பங்கேற்கும் ஓர் அரங்காக இருப்பதனால் சாமானியரின் பார்வையிலிருந்து படைக்கப்படுகிறது.

தலித் அரங்கானது, இருப்பதை அப்படியே சொல்லாது தலித்துகளின் வாழ்வை மையப்படுத்தி, தலித்துகளுக்கான நிகழ்வாகவே அது நிற்கிறது. பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அவல நிலையை அம்பலப்படுத்துகிறது. அவர்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஒடுக்கப்பட்டவர்களோடு ஒன்றிணைந்து இவற்றிற்கு எதிராகப் போராடுமாறு அறைகூவலிடுகிறது. சேரிவாழ் மக்களின் அன்றாடச் செயல்பாடுகளை இணைக்கிறது.

தலித் அரங்கானது, தினந்தோறும் ஆதிக்கச் சாதிக்காரர்களால் நேரிடும் கொடுமைகளைத் தலித்துகள் எவ்வாறு எதிர்கொள்கிறார்கள்? என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. நிகழ்வை மட்டும் சொல்லாமல் காரணங்களையும் எதிரிகளையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. ஆதிக்கச் சாதியினர் தலித்துகளிடம் ஏற்படுத்தியுள்ள குற்ற உணர்வுகளிலிருந்து எவ்வாறு மீண்டெழுவது எனக்கூறுகிறது. ஆதிக்கக் கலாச்சாரத்திற்கு மாற்றாக, எதிர்வினைபுரிய தலித்துகளின் உணர்வுகளைத் தட்டிக் கலகக்குரல் எழுப்புகின்ற ஓர் ஆயுதமாகச் செயல்படுகின்றது. பெண்கள், தலித்துகள், பழங்குடியினர், அரவானிகள், மாற்றுத்திறனாளிகள் எனப் பாகுபாட்டுடன் திகழ்வதை ஒரே சமூகமாக ஒன்றிணைக்கும் கருவியாக உள்ளது.

பார்ப்பனீயம், மனுதர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மனிதர்களிடையே சாதியப் படிநிலையை உருவாக்கியுள்ளது. தலித் அரங்கானது மனித உறவுகளிலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்ட இக்கருத்தியலின் வேர்களை வெளிக்கொண்டு வருகிறது. மனிதாபிமானத்தை எழுப்பக்கூடியதாகவும் எந்திரக் கலாச்சாரத்தில் இருக்கின்ற மனிதத் தன்மையற்ற கலாச்சாரக் கூறுகளைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது. பகிர்தல், தியாகம் செய்தல் (அர்ப்பணிப்பு), கடமை உணர்வு, தன்மதிப்பு இவற்றினை மேம்படுத்துவதாகவும் இருக்கிறது.

மேற்கண்டவாறு, சமூகத்திலும் சமூக அமைப்பிலுமுள்ள முரண்பாடுகளை வெளிக்கொணர்ந்து மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதும், வரலாற்று நிலையில் அவர்களின் சிறப்பை உணரச் செய்வதும் தலித் அரங்கியலின் அழுத்தமான சிந்தனையாக அமைந்துள்ளது. எனினும் சமயம் மற்றும் புராணக் கருத்தியல்கள் நீக்கம், குழு நிலையான நிகழ்த்துக்கலை, வாழ்க்கையையும் கலையையும் வேறுவேறாகக் கருதாத் தன்மை, இயற்கையோடு வாழ்ந்த வாழ்வியல் சிந்தனைகள் ஆகியவற்றை தலித் அரங்கியலின் தனித் தன்மைகளாகக் குறிப்பிடலாம்.

தலித் அரங்கப் படைப்பாளர்கள்

தலித் பற்றி தலித் பேசுவதுதான் சரியாக இருக்கும் என்பார் பாவலர் இன்குலாப். தலித்துகளால் தான் தங்கள் வாழ்க்கையின் நேரடி அனுபவங்களை முழுமையாகப் பதிவு செய்ய முடியும் என்பார் மு.ஜீவா. இக்கூற்று சரியெனினும் ஒரு நாடகத்தின் மையக்கரு தலித்துகளின் வாழ்வியல் பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேசுமேயானால் அதனைத் தலித் நாடகம் என்று கூறலாம் என்ற நிலையில், தலித் அல்லாதவர்கள் தலித்துகளின் உணர்வுகளின் அடிப்படையில் தலித்துகளின் விடுதலைக்கான நாடகங்களைப் படைப்பாளர்களேயானால் அவர்களைத் தலித் அரங்கப் படைப்பாளிகளாகக் கருதலாம்.

உலக நாடக இலக்கியங்களும் தமிழ்நாடக இலக்கியங்களும் உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளதனால் நாடகத்தின் கதைக்கருவையும் அந்த நாடகம் நிகழ்த்தப்படுகின்ற நோக்கத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு தலித் அரங்கைக் கட்டமைத்தலே சரியான அணுகுமுறையாக அமையும்.

ஒரு தலித் அரங்கப்படைப்பாளர் என்பவர்

- ✓ தலித் அரங்கில் பார்வையாளர்களைப் பங்கெடுக்கச் செய்வதற்கேற்ப கடந்தகால வரலாறு குறித்த அறிவைத் தெளிவுபடுத்தி விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தை வளர்த்தல் வேண்டும்.
- ✓ தலித் கோட்பாடு, தலித் அரசியல், தலித் பண்பாடு, தலித் பெண்ணியம், தலித் வாழ்வியல்முறை, தலித் அழகியல் போன்றவைகளில் கூர்மையான அறிவும் தெளிவும் கொண்டிருக்க வேண்டும். (சின்னப்பன், 2015)
- ✓ தலித் அரங்கம் என்பது நாடகத்தைக் காணும் மக்களுக்கும் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கும் ஒரு படிப்பினையைக் கற்பிக்கும் ஊடகமாக அமைவதால், அரங்க வெளிப்பாட்டுத்திறனில் நையாண்டித்தன்மை கலந்து அழகியல் தன்மையுடன் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும்.
- ✓ சமூக மாற்றுப் பணிகளில் தலித் மக்களை ஒன்றுதிரட்டி அவர்தம் சிக்கல்களை அவர்களே தீர்ப்பதற்கும் அவர்களிடத்தில் உள்ள ஆற்றல்களை உணரச் செய்வதற்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- ✓ அதிகார மையங்களுக்கெதிரான கருத்தியல் கலகம் செய்து நிகழ்கால தலித் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

தலித் அரங்கப் பார்வையாளர்

மதுரையில் இயங்கும் தலித் ஆதார மையத்தினர் 1996 டிசம்பர் 6 இல் நடத்திய மூன்றாவது தலித் கலைவிழாவில்தான் தலித்துகளின் பாரம்பரியக் கலைகளான

பறையாட்டம் போன்றவற்றிலிருந்து வேறுபட்ட தலித் அரங்கம் என்ற தனி நாடக வடிவம் உருவாக்கப்பட்டது.

ஒடுக்குகின்ற பிற சமூகத்தினரின் சிந்தனையில் மாற்றம் ஏற்படுத்தாமல், ஒரு சமூக மாற்றத்தை உருவாக்கமுடியாது. எனவே, பெரும்பான்மையான மக்கள் தலித்துகளாக்கப்பட்டதில் இருக்கும் கருத்தியல் பின்னணியை தலித் அல்லாதவர்களும் உணர்ந்தாக வேண்டும். ஒரு தலித் அடிமையாக ஆக்கப்பட்டதைத் தலித்துகளுக்குச் சொல்லும் தலித் நாடகம், தலித் அல்லாதவருக்கு மனிதனை மனிதன் அடிமைப்படுத்துவது தவறு என்று கூறி புரிய வைக்கவேண்டும். அதுதான் தலித் விடுதலைக்கான நேர்மறை விளைவுகளை உண்டாக்கும். எனவேதான்

“சாதி இந்துக்களும் ஷெட்யூல் இன மக்களும் சட்டத்தினால் மட்டும் ஒன்று சேர்ந்து இருக்கமுடியாது. அன்பு காட்டும் ஒரே வழியில் மட்டும்தான் அவர்களை ஒன்று சேர்த்து வாழவைக்கமுடியும். சாதி இந்துக்கள் அவர்களது கொடிய செயல்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி செய்வதாலும் சாதி இந்துக்கள் தங்களுடைய தீய செயல்களை மாற்றியமைத்துக் கொள்ளச் செய்வதாலும்தான் சாதி வெறியர்களின் சதியிலிருந்து விடுதலை பெறமுடியும். எனவே சாதி இந்துக்களின் மனப்பான்மையில் புரட்சி ஏற்படவேண்டும். அதற்காக நாம் உழைக்க வேண்டும் கற்பிக்க வேண்டும் போராட வேண்டும் ஒன்று சேர வேண்டும்” (தமிழ் மறையான், 1994) என்பார் அறிவர் அம்பேத்கர்.

தலித் அரங்கக் கோட்பாடு

படைப்பு என்ற நிலையில், தலித் கலை இலக்கிய படைப்புகளின் நோக்கம் என்பது, தலித் சமூக மேம்பாட்டுக்கு உதவுவதும் தலித் விடுதலைக்குப் பாடுபடத் தூண்டுவதுமே ஆகும். தலித் அரங்கின் பணியும் இதுவே.

இங்கு எல்லாக் கோட்பாடுகளும் வரையறைகளும் ஆதிக்கச் சாதிகளின் மொழியால், நுட்பமான தந்திரங்களால் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் தலித்துகளைச் சிதைவு செய்கின்ற தத்துவக்கூறுகளான வேதமரபு, சாதி மரபு ஆகியவற்றினைத் தலைகீழாகப் புரட்டிப்போடும் எதிர்ப்பு அரசியலின் ஒரு வடிவம்தான் தலித் அரங்கக்கோட்பாடாகும். இக்கோட்பாடு, அடங்க மறுத்து அத்துமீறுவதாகும். புனிதங்களை உடைத்து வெளிவரத்துடிப்பதாகும். இதனை

- வேதனை வெளிப்பாடு
- போராட்ட வெளிப்பாடு
- விடுதலை (நம்பிக்கை) வெளிப்பாடு

என மூன்று வகைகளாகப் பிரித்து நோக்கலாம்.

இதன் அடிப்படையில், அரங்கத்தில் பனுவலின் இடம், அரங்கவெளியை ஆக்கிரமிக்கும் விதம், தலைமைப் பாத்திரத்தை வெளிப்படுத்தும் பாங்கு போன்ற ஒவ்வொரு கூறுகளையும் தலித் அரங்கக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மீள்பார்வை செய்வது தேவையாகிறது. பொதுவாகக் கோட்பாடுகள், எல்லைகள் என்பவை அதிகாரங்களைக் கட்டமைக்கத் துணைபோகக் கூடியவை. எனவே, அதிகாரங்களுக்கு எதிரான செயல்பாட்டில் இயங்கும் தலித் அரங்கம் எந்தவிதமான சூத்திரங்களுக்குள்ளும் சிக்கிக் கொள்ளக்கூடாது என்பது தலித் அரங்கக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையாகும்.

தலித் அரங்கக் கூறுகள்

நாடகக்கலை என்பது, கருத்து, காட்சிப்படுத்துதல் என்ற இரு அடித்தளங்களில் இயங்கினாலும் சமூகச் சிந்தனைகள், சமூக மாற்றங்கள், பண்பாட்டுத் தளங்கள், அறிவியல் வளர்ச்சி இவற்றிற்கு ஏற்பச் சொல்லப்படும் பொருள், வெளிப்படுத்தும் முறைமை, அதற்கான இடம், நடிகர், ஆசிரியர் என ஒவ்வொன்றிலும் படிப்படியாகக் காலந்தோறும் மாற்றம் அடைந்து வந்திருக்கக் காணமுடிகிறது. தலித் அரங்கானது, பாட்டாளி வர்க்க அரங்கிலிருந்து தெருவெளி அரங்கிலிருந்தும் ஜனரஞ்சக அரங்கிலிருந்தும், மூன்றாம்வகை அரங்கிலிருந்தும் நாட்டுப்புற அரங்கிலிருந்தும் அபத்த அரங்கிலிருந்தும் பெண்ணிய அரங்கிலிருந்தும் தனக்கான கூறுகளை எடுத்துக்கொண்டு இயங்குகிறது.

கருப்பின மக்களின் விடுதலைக்குப் போராடிய ஒரு ஆப்பிரிக்க மரபு போல கைக்கூலிப் படைகளின் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்துத் தங்கள் அடையாளத்திற்காகவும் சனநாயகத்திற்காகவும் போராடி வருகின்ற ஒரு இலத்தீன் அமெரிக்க மரபு போல, தமிழில் சாதி ஒழிப்பே சமூக விடுதலை என்று கூறும் தலித் நாடக மரபு தோன்றி இருக்கிறது. அந்த மரபு தலித் சமூகத்தை அதன் அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுவிக்கும் எனலாம்.

உள்ளடக்கம்

தலித் அரங்கானது, கதைகூறல் முறையிலும் வட்டாரமொழியைக் கையாளும் முறையிலும் மேடையின் ஒழுங்கமைவு முறையிலும் பிற அரங்கினின்று வேறுபட்டு அமைகிறது. எனினும் தலித் நாடகங்கள் பிற நாடகங்களிலிருந்து வேறுபடுவது உள்ளடக்கத்தில்தான்.

தலித் நாடகங்களுக்கான கருக்கள் வெளிப்படையானவை. அவை துண்டிக்கப்பட்ட தலை, வெட்டப்பட்ட கட்டைவிரல், குத்தப்பட்ட இதயம், பிடுங்கப்பட்ட விழிகள், அறுக்கப்பட்ட முலைகள், கிழிக்கப்பட்ட யோனி, சிதைக்கப்பட்ட முகம், சாம்பலான சேரி என நடந்த கொடுமைகளை மக்கள் முன் நிகழ்த்திக் காட்டி இவைகளை

எதிர்கொள்கிற உள்ளடக்கங்களைத் தலித் அரங்கு கொண்டிருக்கும் (சுப்பையா, 2006). எனவே தலித் நாடகங்கள் என்பது,

- ✓ இந்தியச் சாதி அமைப்பைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி, நீயும் நானும் மனிதர்கள் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்துவது
- ✓ சுயமரியாதையைப் பிறர் உணரச் செய்வது
- ✓ மனசாட்சியைத் தட்டி எழுப்புவது
- ✓ வரலாற்றை மீண்டும் கட்டமைப்பது
- ✓ மறுக்கப்பட்ட தலித் அடையாளத்தை மீட்டுருவாக்கம் செய்வது
- ✓ பொருளாதாரச் சமத்துவமும் உற்பத்தியில் பங்கீடும் கோருவது
- ✓ ஒடுக்குதலுக்கு எதிரான அரசியல் விடுதலை, தலித் தலைமையை முன் வைப்பது முதலிய கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றது எனலாம்.

வெளி

சாதியப் படிநிலையில் தீண்டத்தகாதவர்கள் என ஒதுக்கப்பட்ட தலித்துகள், தங்களுக்கான வெளியைக் (Space) கண்டடைவதற்கும் அந்த வெளியில் அவர்கள் இயங்கவும் தம் சிக்கல்களை வெளிப்படுத்தித் துணிந்து செயல்படவும் தங்களுடைய மொழியை ஒளிவு மறைவுவின்றிப் பேசவும் தலித் அரங்கவெளி ஒரு களமாக உள்ளது. தலித் அரங்கக் கலைஞர்கள் தங்கள் வாழ்வோடு இயைந்து விளங்கும் இசைக்கருவிகளின் துணையோடு சுதந்திரமாக இயங்குவதற்கு ஏதுவாகத் தலித் நாடக நிகழ்வு வெளி இருக்கத் தன்மையிலிருந்து விடுபட்டதாக அமைகிறது.

பனுவல்

தலித் நாடகப் படைப்பாளிகள் சாதித் தீண்டாமைக் கொடுமையினால் தங்கள் மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அவமானங்களைக் களைந்தெறியும் வகையில், தலித் நாடகப் பனுவலை உருவாக்குகின்றனர். ஆதிக்கச் சாதியினர் உருவாக்கும் நாடகப் பனுவல்களோ சாதியையும் சாதியைப் பாதுகாக்கும் கூறுகளையும் போற்றுவதாக இருக்கிறது. இது தலித் நாடகப் பனுவலுக்கும் பிற நாடகப் பனுவலுக்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாடாகும். இங்கு, தலித் அரங்கில் நடைபெறும் நாடகத்தைப் பார்வையாளர்கள் பார்த்துவிட்டுச் சென்றுவிட முடியாது. இங்கு எல்லாவற்றையும் விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்திப் பார்க்கும் பார்வை உரமிடப்படுகிறது. நாடகம் முடிகிற இடத்தில் பார்வையாளனின் சிந்தனை தூண்டப்படுகிறது. இதனால் தலித் அரங்கில் செய்தியைப் பெறுபவர் எதிர்வினை புரிகிறார் (முத்து, 2006) என்னும் கருத்தை நோக்கலாம்.

மொழி

மொழி என்பது, சமூகத்தின் குரலாகும். நாடகப் பிரதிகளில் அந்தந்த சமூகத்தாரின் ஆதிக்கமும் அரசியலும் வெளிப்படுவது இயல்பாகும். ஆதிக்கச் சாதியினர் தலித்துகளைத் தொப்புளான், பரட்டை, சடையன், மூக்கன், முண்டக்கண்ணி என்றெல்லாம் அழைப்பதன் வழியே, ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதை அறியமுடிகிறது. தலித்திய ஆய்வாளர்கள் மொழியின் உள்கட்டுமானத்தில் ஊடுருவிக் கிடக்கும் இத்தகைய ஆதிக்க உணர்வைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

சமூக மாற்றுக் கருவியான தலித் அரங்கிற்கு மொழி அவசியம். தலித் அரங்கு உழைக்கும் மக்களின் பயன்பாட்டு மொழியை உயர்த்திப் பிடிக்கிறது. திறந்தவெளியில் உழைக்கும் தலித்துகளது உச்சரிப்பில் இழுவைத் தன்மையும் ஒலிப்பு முறையில் உரத்த தன்மையும் வெளிப்படுவது இயல்பு. இதனால் தலித்துகளின் மொழியைக் கொச்சைமொழி என்று ஒதுக்கிட ஆதிக்கச் சாதியினர் இன்றளவும் முனைகின்றனர். தலித் மக்களின் வட்டார மொழிவழக்கு கேவலமானது எனக் கற்பிக்கின்றனர். ஆனால் மொழித் தூய்மை பேசும் இந்நாளில் தலித்துகள் தான் தமக்கான மொழியைப் பிறமொழிக் கலப்பின்றி பேசி வருகின்றனர்.

உடல்மொழி

தலித் அரங்கம் உடல்மொழி வழிச்செய்திகளை வெளிப்படுத்துகிறது. அதிகாரத்திற்கும் சாதிய கூறான ஒடுக்குமுறைக்கும் உட்பட்ட தலித்துகள் அந்த ஒடுக்கப்பட்ட நிலையைத் தூக்கி எறிவதற்கு உடல்மொழியை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

இந்தியச் சமூகத்தில் சாதியம் உருவெடுக்கும்போது, சாதி அடுக்கின் கீழ்நிலையில் இருக்குமாறு நிர்பந்திக்கப்பட்ட தலித்துகளின் உடல்களின்மேல் ஒடுக்குமுறை ஏவிவிடப்பட்டுள்ளது. தலித்துகளின் நடமாடும் வெளியை வரையறுத்தல், மொழியாடும் வாயைப் பொத்தி குனிந்து வளைந்து நிற்கவைத்தல், மரத்தில் கட்டி சாட்டையடி கொடுத்தல், சாணிப்பாலைக் கரைத்து (ஊற்றுதல்) குடிக்கவைத்தல், உடலுக்குப் பக்கபலமாகக் கூடுதலான வலுவைச் சேர்க்கும் ஆயுதங்கள் எதையும் வைத்துக் கொள்ளவிடாமல் பறித்தல் என பலமுறையினைப் பயன்படுத்தி தலித்துகளை ஒடுக்கியுள்ளனர். இவ்வாறு, ஆதிக்க உணர்வுகளின் பல்வேறு தள நடவடிக்கைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு வந்தவைகளாகத் தலித் உடல்கள் இருந்துள்ளன.

மு.இராமசுவாமியின் மேற்பார்வையில் ஆதிதிராவிட நாடக உருவாக்கத் திட்டத்தின் மூலம் உருவான 'சாம்பான்' நாடகத்தில் சாம்பான் பறையை அதிர அதிர ஒலித்துக் கொண்டே நாடகம் முழுவதும் வருகிறான். பறை முழக்கம் அந்த தலித் உடம்பின் அதிர்வுகளாக அரங்கை நிரப்புகிறது. உடல் சுதந்திரத்திற்கான நிலையில் இயங்குகிறது. தலித் விடுதலை என்பது, தலித் உடல்சார்ந்த ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

தலித் கலைகளான பறையாட்டம், கரகாட்டம் முதலியன பெரிதும் உடல்மொழி கொண்டவைகளாக விளங்குகின்றன. எனவேதான் தலித் அரங்கில் உடல்மொழி முதன்மையான இடத்தை வகிக்கிறது.

இசை

பொதுவாகத் தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டு வாழ்வு என்பது, இசையோடு இணைந்தது. தலித்துகளின் வாழ்வு ஆட்டத்தோடும் பாட்டோடும் நகர்கிறது. தலித்துகளின் வாழ்வில், பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை, இசை சிறப்பிடம் வகிக்கிறது. அந்த வகையில் தலித் நாடகங்களில் இசை தலையாய இடத்தை வகிக்கிறது. அடிமைத்தனத்தின் குறியீடாக இருந்த பறை தலித் நாடகத்தில் வீரம், கோபம் என எழுச்சியின் குறியீடாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பாத்திரங்களின் மனநிலைகளையும் குணநலன்களையும் பார்வையாளருக்கு உணர்த்த வேண்டி தலித்துகளின் பாரம்பரியக் கலைகளின் ஆட்ட முறைகளுடன் தலித் இசை பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

தலித் இசை, தலித் கலை வடிவங்களிலிருந்து படைப்பாக்கத் திறனுடன் கட்டமைக்கப்பட்டு தலித்துகளின் வாழ்க்கையையும் எதிர்கால நம்பிக்கையையும் பிரதிபலிக்கின்றது. தலித் அரங்கிற்கான தலித் இசைக்கூறுகள், மூளி பறைச்சிக் கதை, ராசா ராணி ஆட்டம், பறையாட்டம், குறவன் குறத்தி ஆட்டம், கரகாட்டம், நையாண்டிமேளக் கலை நிகழ்ச்சி போன்ற எண்ணிறந்த தலித் மக்களது கலை வடிவங்களிலிருந்து பெறப்படுகின்றது. நையாண்டி இசை, சிந்து இசை, குறத்திப் பாடல்கள் போன்ற நாட்டுப்புற இசை (குணசேகரன், 1995) வடிவங்கள் பெரிதும் தலித் நாடகங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

அழகியல்

அதிகாரம், மக்கள் திரளை ஆயுதங்கள் மூலமும் அழகியல் மூலமும் உளவியல் ரீதியாகவும் ஒடுக்குகிறது. வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் மனிதனின் மீது திணிக்கப்படும் ஒடுக்குமுறைகள், தடைகள், விலக்குதல்கள், ஊக்குவிப்புகள், தண்டனைகள் ஆகியவற்றின் உளவியல் களத்தையே அழகியல் என நாம் காண்கிறோம். ஏற்கனவே இருக்கிற ஆதிக்க அழகியலை மறுத்து மாற்று அழகியலைக் கட்டமைத்தலே தலித் அழகியலாகும். (இதய வேந்தன், 2002) இத்தகைய மாற்று அழகியல் தன்மையுடனே தலித் நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. தலித் அரங்கில் தெருவெளி அரங்கின் அழகியல் உத்தியான தயாரற்ற நிலை என்ற நிலைப்பாடு இன்றியமையாத இடம் வகிக்கிறது. தலித் அரங்கு, உண்மை நிகழ்வுகளையும் வரலாறுகளையும் கலாச்சாரப் பெருமைகளையும் அழகியல் தன்மையுடன் நிகழ்த்திக்காட்டுகிறது.

முடிவுரை

சாதி ஒழிப்பே சமூக விடுதலை என்னும் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வின் அடையாளமாகத் தலித் நாடக மரபு தோன்றி இருக்கின்றது. இது சமூக மாற்றத்திற்கான ஒரு கருவியாகும். அனைத்து வகையான ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிரான விடுதலை அரசியலைப் பேசும் இந்த அரங்கு, தலித் அல்லாதவர்களிடம் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்திற்கான மாற்றுச் சிந்தனைகளை விதைக்கின்றது.

மேற்பார்வை நூல்கள்

- இதயவேந்தன், விழி.பா., (2002) தலித் அழகியல், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை.
- குணசேகரன், கே.ஏ., (1995) தலித் அரங்கவியல், கீழைக்காற்று வெளியீட்டகம், சென்னை.
- சின்னப்பன், கு., (2009) தமிழில் தலித் நாடகங்கள், மயூரா பதிப்பகம், சென்னை.
- சின்னப்பன், கு., (2015) தலித் அரங்கவியல், வழிகாட்டி வெளியீடு, திருவதிக்குன்னம்.
- சுப்பையா, க. (2006) தலித் அரங்கம் நிகழ்த்துச் சூழல் (கட்), கு. சின்னப்பன், தமிழ் நாடகச் சூழலில் தலித் அரங்கு, வழிகாட்டி வெளியீடு, திருவதிக்குன்னம்.
- தமிழ்மறையான், (1994) சம்புகனைக் கொன்ற சதிகாரர்கள், அறிவுலகம் பதிப்பகம், சென்னை.
- பஞ்சாங்கம், க., பலிஆடுகள் (கட்), உழைப்பவர் ஆயுதம் இதழ், (06.01.2006), திருவண்ணாமலை.
- மோகன் லார்பீர், பா., (2003) கலகமொழி (தொ.ஆ), தலித் ஆதார மையம் வெளியீடு, மதுரை.
- முத்து, கே.எஸ்., (2006) தலித் அரங்கவியல் வரலாறு, (கட்) கு. சின்னப்பன், தமிழ் நாடகச் சூழலில் தலித் அரங்கு, வழிகாட்டி வெளியீடு, திருவதிக்குன்னம்.